

Két kuruc beszélget

'Merre, Balázs testvér, de merre, de merre?'

"Azt mondom én, testvér, jobb lesz ha semerre.

Sorsunknak sorsával már régen számoltak,
Már nem a mi dolgunk, hogy mi lessz a Holnap."

'Hát várjuk pipogyán legcsufosabb végünk?'
"Öreg Balog testvér, ez nem a mi vétkünk.
Itt régik a bűnők, itt régik az átkok
S itt ujak a bűnők s itt ujak az átkok."

'De hogyha az ember mégis csak dacolna?'
"Igen, ha az ember igen erős volna.
Igy a szegény ember megmaradhat veszteg
Se nem nagyon hajráz, se nem nagyon reszket."

'Óh, jó kurucoknak ilyen rút, rossz végük
Ennen-sziveikben lakik ellenségük.'
"Hurcolj engem testvér, az Isten trónjáig,
Ott is csak ezt mondom halálíg, halálíg."

"Ha az Isten látna, látná az én gondom,
Látná, hogy ezeket keservesen mondom."
'Hát így lakik benned a jószágos Isten?'
"Hát hogyha jószágos, jőjjön és segítsen."

"Addig pedig, testvér, amíg álljuk, álljuk
Kuruc életünket megállván csináljuk,
Lehet hogy az Isten nem engedi vesztünk,
De már ne rohanjunk és ne lelkendezzünk."

*

Ady Endre: Két kuruc beszélget

"Most már nagyon jó, mert nem lehet rosszabb,
Szívünk jó borát gonosz ittasoknak
Mivel hogy úgy is oda-adtuk: mindegy,
Majd elvezérel az Ördög már minket."

"Tudom pajtásom, szívbéli pajtásom,
Nem is magunkat, a holtakat bánom,
Kik meg nem érték ezen igaz jókat,

Őket sajnálom, síri bujdosókat."

"Ha volt vón' szükség emberre, magyarra,
lett volna, aki másképpen akarja.
Nem akaródott, hát nem akaródott."
"Gyerünk pajtásom, a strázsa már szólott."

"Menjünk hát, menjünk cudar temetőkön,
Adj' Isten, holtak, mi még más mezőkön
Taposunk rongyos, vén piros csizmánkkal,
Vérben pirulni egy véres világgal."

